

#ŽALBENO VIJEĆE POTVRDILO JE ZAKLJUČKE PRVOSTUPANJSKE PRESUDE ZA ETNIČKO ČIŠĆENJE MUSLIMANA I HRVATA U BIH, TE ZA GENOCID U SREBRENICI#

Karadžiću doživotna kazna zbog njegove "ključne uloge" u zločinima u BiH. Ratni vođa bosanskih Srba Radovan Karadžić kojemu je u srijedu pred Mehanizom za međunarodne kaznene sudove (MICT) u Den Haagu potvrđena osuđujuća presuda za najteže ratne zločine zbog čega je osuđen na doživotni zatvor suočio se sa sudskim pravorijekom gotovo četvrt stoljeća nakon što je prvobitno optužen 1995. godine dok je u Bosni i Hercegovini još bjesnio rat a njegove žrtve vjeruju kako je u konačnici, iako kasno, pobijedila pravda.

Vijećem koje je donijelo pravomoćnu presudu i osudilo Karadžića na doživotni zavor predsjedavao je danski sudac Vagn Prusse Joensen s u njegovu su sastavu bili još William Hussein Sekule iz Tanzanije, Jose Ricardo de Prada Solaesa iz Španjolske, Graciela Susana Gatti Santana iz Urugvaja i Ivo Nelson de Caires Batista Rosa iz Portugala.

Pravorijek kojega je izricao sudac Joensen Karadžić je u sudnici pratio skamenjenog lica, bez i jedne geste koja bi odavala njegovo raspoloženje.

Proglašen je krivim za genocid, progon, istrebljenje, ubojstvo, deportacije i druga nehumana djela kao zločine protiv čovječnosti te za ubojstva, teroriziranje, nezakonite napade na civile i uzimanje talaca kao kršenje zakona i običaja ratovanja povezanim s udruženim zločinačkim pothvatima vezanim za Sarajevo, Srebrenicu i za uzimanje pripadnika Ujedinjenih naroda za taoce..

Sudsko vijeće je praktično odbacilo sve navode iz žalbe koju je Karadžić podnio na prvostupanjsku presudu osporavajući cijeli tijek suđenja uz konstataciju kako je dokazni postupak bio "nepošten" jedino u tome da optuženome nije bilo dopušteno svjedočiti u vlastitu korist na način kako je on to želio kao i stoga što su prihvaćeni broji dokazi iz ranijih postupaka vođenih pred ICTY-em.

Obrana je tvrdila kako je prvostupanjsko vijeće propustilo utvrditi da je Karadžić želio političku autonomiju za bosanske Srbe te da nije planirao niti poticao zločine nad Bošnjacima i Hrvatima te kako ništa nije znao o genocidu u Srebrenici niti je odobravao napade na civile tijekom opsade Sarajeva.

Prihvaćen je tek jedan dio iz navoda u Karadžićevoj žalbi koji se odnosio na njegovu pritužbu da nije imao priliku na odgovarajući način tijekom dokaznog postupka ispitati neke od svjedoka incidenata koji su bili osnova za dijelove optužnice no suci su zaključili kako to nije bitno narušilo njegova prava.

Predsjedatelj Joansen je kazao kako Karadžić u obrazlaganju navoda svoje žalbe pratično nije ponudi ništa drugo osim "alternativnog tumačenja činjenica".

Primijetio i kako su krajnje neuvjerljive tvrdnje koje je Karadžić iznosio tijekom dokaznog postupka kako on nije mogao imati kontrolu nad vojskom jer je bio "psihijatar i pjesnik bez vojnog iskustva". Zaključak je prizivnog vijeća kako je upravo on bio osoba koja je donosila ključne odluke i bez čije suglasnosti nije bilo moguće počinuti zločine poput srebreničkog

genocida.

Tužiteljstvo MICT-a na prvostupanjsku se presudu žalilo po četiri točke smatrajući da je Karadžić umjesto na 40 godina zatvora trebao biti osuđen na doživotnu robiju te kako je prvostupanjsko vijeće pogriješilo kada je odbacilo navode da je genocid osim u Srebrenici 1995. godine počinjen i 1992. godine u Bratuncu, Foči, Ključu, Prijedoru, Sanskom Mostu, Vlasenici i Zvorniku.

Ti su žalbeni osnovi o genocidu u sedam općina odbačeni no prizivno vijeće ipak je donijelo najvažniju preinaku prvostupanjske presude zaključivši većinom od 3:2 glasa da je Karadžić preblago kažnjen s 40 godina zatvora imajući u vidu težinu zločina za koje je proglašen odgovornim.

Posebice su upozorili na činjenicu da su druge osobe kojima je Karadžić bio nadređen osuđene pred ICTY-em na doživotne kazne zatvora poput Zdravka Tolimira, Vladimira Beare ili Stanislava Galića i to nakon što su proglašeni krivim za sudjelovanje u jednom zločinačkom pothvatu dok se presuda Karadžiću odnosi na četiri zločinačka pothvata.

"Presuda od 40 godina podcjenjuje izrazitu težinu Karadžićeve odgovornosti i njegovu ključnu ulogu u najstrašnijim zločinima počinjenim tijekom cijelog ratnog sukoba u BiH", kazao je predsjedatelj Joensen.

S tom se odlukom nisu suglasili suci de Prada i Rosa.

Presuda na kaznu doživotnog zatvora odmah stupa na snagu.

Sudac Joansen je kazao kako će Karadžić ostati u pritvoru MICT-a u Den Haagu dok se ne dovrši organizacija njegovog prebacivanja u državu u kojoj će služiti kaznu.

Pravomoćna presuda Karadžiću odnosno njezin sažetak koji je postao dostupan u srijedu niti najjednom mjestu ne bavi se ulogom Srbije u ratnim zločinima u BiH.

Presudom izrečenom u srijedu u Den Haagu okončana je "karijera" čovjeka čije je ime postalo sinonimom za najteže ratne zločine počinjene na europskom tlu nakon Drugog svjetskog rata i čiji su simboli troipolgodišnja barbarska opsada Sarajeva i genocid u Srebrenici u kojemu je ubijeno više od osam tisuća bošnjačkih muškaraca i dječaka.

Karadžić je rođen 19. lipnja 1945. godine u selu Petnica u Crnoj Gori. Sa 15 godina doselio je u Sarajevo, gdje je završio Srednju medicinsku školu, a potom i Medicinski fakultet. Specijalizirao je psihijatriju a imao je i psjieničkih ambicija.

Zajedno s Momčilom Krajišnikom, ranije pravomoćno osuđenim na 20 godina zatvora zbog ratnih zločina, 1984. godine bio je optužen za financijski kriminal, odnosno pronevjeru novca kojim je sagradio vikendicu i u pritvoru je proveo 11 mjeseci. U rujnu 1985. osuđen je na tri godine zatvora no tu kaznu nikada nije izdržao.

Predsjednikom Srpske demokratske stranke (SDS) postao je u lipnju 1990. kada je i

utemeljena. Tijekom rata u BiH postao je predsjednikom samoproglashene republike srpskog naroda u BiH a potom i Republike Srpske.

S te se dužnosti bio prisiljen povući pod američkim pritiskom po završetku rata u BiH a potom je postao bjeguncem od pravde sve do 21. srpnja 2008. godine kada je uhićen u Beogradu gdje se skrivao pod lažnim identitetom iscjelitelja Dragana Dabića.

Karadžića je rat u BiH osobno najavio kada je 14. listopada 1991. godine u Skupštini tadašnje Socijalističke republike Bosne i Hercegovine pri pokušaju da se donese dokument koji bi potvrdio njenu suverenost.

"Ovo je put na koji vi želite da izvedete Bosnu i Hercegovinu, ista ona autocesta pakla i stradanja kojom su pošle Slovenija i Hrvatska. Nemojte da mislite da nećete dovesti Bosnu i Hercegovinu u pakao, a muslimanski narod, možda, u nestanak. Muslimanski narod ne može da se odbrani, ako bude rat ovdje", zaprijetio je Radovan Karadžić.

Tadašnji predsjednik Predsjedništva SR BiH Alija Izetbegović odmah je upozorio kako su Karadžićeve izjave najbolje pojasnile zašto BiH ne može i ne treba ostati u "skraćenoj" Jugoslaviji.

"Takvu Jugoslaviju kakvu hoće Karadžić neće više nitko. Neće, možda, nitko više osim srpskog naroda. Takvu Jugoslaviju su u očima jugoslavenskih naroda, Slovenaca, Hrvata, Makedonaca, Albanaca, Mađara, Muslimana... jednostavno omrzli, kao i u očima Europe i svijeta", kazao je Izetbegović.

Presudom izrečenom u srijedu u Den Haagu okončana je "karijera" čovjeka čije je ime postalo sinonimom za natježe ratne zločine počinjene na europskom tlu nakon Drugog svjetskog rata i čiji su simboli troipolgodishnja barbarska opsada Sarajeva i genocid u Srebrenici u kojemu je ubijeno više od osam tisuća bošnjačkih muškaraca i dječaka.

(Hina)

Žalbeno vijeće povećalo Karadžiću kaznu zatvora na doživotnu za genocid u BiH

Kategorija: SVIJETAžurirano: Srijeda, 20 Ožujak 2019 17:26

Objavljeno: Srijeda, 20 Ožujak 2019 15:05

